

וועדת ערד לארכונגה שלידת המועצה האזורית מטה יהודה

כה בתמוז תשע"ט
28 ביולי 2019
תיק מס' 6/16

העורך: סימון אברהム ואח' עיי ב'יך עויזד שריית גל

-גגד-

המשיב: מנהל הארכונגה מ"א מטה יהודה
ב"כ עיר"ד אליאור רוקח
וינברג ברטנטל ושות' – עורך דין
מורת' כנרת 5 (מגדל.ב.ס.ר), 3 בני ברק 5126237
טל': 03-6129187, פקס: 03-6130875

החלטה

"הועודה מביאה לידיית הצדדים כי הרכב הוועדה שונה, כך ששניהם מחברי הוועדה הוחלפו (במקום עוזה"ד אוריאל בובליל ומරן דן זליגר מכחניים כוותם מר יוסף ברהום וממר אשרף אלשיך).
יו"ר הוועדה שכיהן בוועדה הקודמת עודנו מכחן גם בוועדה זו וכמהנתו הווארכה ב-4 שנים נוספות.

לאור האמור, ובהתאם לאמור בסעיף 11. לתקנות הרשותות המקומיות (עדר על קביעת ארכונגה בלילית) (סדרי דין בוועדת ערד), תשל"ז-1977, מתבקשם הצדדים להודיע לוועדה האם הם מסכימים כי הוועדה החדשה תמשיך לדzon בערד מאותו מקום בו הופסק על ידי הוועדה הקודמת, קרי שתינתן החלטה בערד על ידי הוועדה החדשה או האם קיימות לצדדים טענות כלשהן ביחס להמשך ניהול התקיק על ידי הוועדה החדשה.
נוכחות ימסוכות ההליך ורצונה של הוועדהקדמת את סיומו של התקיק, הוועדת הצדדים תועבר בתוך 4 ימים מיום קבלת הودעה זו".

אשר אלשיך
חבר וועדה

עיר ארצישקופ
יו"ר הוועדה

יוסף ברהוט
חבר וועדה

עודת ערד לארכונגה שליד המועצה האזורית מטה יהודה

ו. באב תשע"ט
7 באוגוסט 2019
ערר מס' 6/16

עודת הערד לענייני ארכונגה כללית
שליד המועצה האזורית מטה יהודה

בעניין שבין:

העוררים:

1. סימון אברהם
2. משה (הרצל) אברהם
מושב מסילת ציון 12
ע"י ב"כ עוה"ד שRICT גל

-גאץ-

המשיב:

מנהל הארכונגה במועצה האזורית מטה יהודה
באמצעות ב"כ עוה"ד ויינברגר ברטנטל ושות'

החלטה

כללי:

1. העוררים מבקשים כי ועודת הערד תקבל את הערד מנימוק אחד ויחיד והוא: התשובה להשגה לא נחתמה על ידי מנהל הארכונגה אלא בחוסר סמכות ומשכך, בהעדך תשובה להשגה שהוגשה, יש לקבללה.
2. מן המסמכים שהוגשו בתיק זה עולה כי עניין לנו בחיוב העוררים בתשלום ארכונגה בגין 2 צימרים המצוים במושב מסילת ציון (נכ"ס 27001202) (להלן: "הצימרים"), וזאת ביחס לשנים 2015-2012. לטענת המשיב החותת החיוב על העוררים בחודש אוקטובר 2015 עת התקבל מידע בחלוקת הגבייה בדבר קיומם של מבני קייט בנחלת המשיבים.

ההשגה:

3. מעיון בהשגה (אשר צורפה כנספח 4 לבקשת המשיב לדחיתת הערד על הסוף) ניתן לראות כי ההשגה הוגשה מן הנימוקים הבאים:

עודת ערד לארכונגה שליד המועצה האזורית מטה יהודה כתובת: מרכז אורי הר טוב ד.ג. שימוש 009800
טל: 02-9958975 פקס: 02-9958616

עדת עורך לארנונה שלידה המועצה האזורית מטה יהודה

- 3.1 הצימרים לא היו ראויים לשימוש משך תקופה ארוכה.
- 3.2 המועצה לא יכולה להשיט את חיובי האrnונה למפרע.

מכתבו של המשיב מיום 20.4.2016:

4. ביום 20.4.2016 השיב מר בני צברי, מנהל מחלקת הగבייה על ההשגה שהוגשה ופתח את מכתבו במילים הבאות:

**"כמנהל האrnונה במועצת האזורית מטה יהודה (להלן: "המועצה"), הריני להשיב
למכתבך שבסימוכין כדלקמן:"**

מוסכמות:

5. הצדדים מסכימים ביניהם כי מר בני צברי אינו מנהל האrnונה וכן כי מנהל האrnונה הוא זה אשר אמור להשיב להשגות המוגשות בהתאם לדין. הצדדים מסכימים כי מר בני צברי אינו מוסמך וכן כי מכתב התשובה של המשיב מיום 20.4.2016 (להלן: "מכתב התשובה") אינו מהוות תשובה להשגה (פרוטוקול דיוון מיום 3.7.2017, בשורה האחורונה לעמ' 6).

טענות הצדדים:

6. כאמור, במסגרת עורך זה, טוענים העוררים כי לא ניתן כלל מענה להשגה ומשכך יש לקבללה.
7. מנגד טוען המשיב מספר טענות כפי שיפורט להלן:
 - 7.1 ההשגה הוגשה באיחור.
 - 7.2 ההשגה אינה מהוות השגה כדין-טענות העוררים אין מציאות בסמכות מנהל המשיב ו/או הוועדה.
 - 7.3 מאוחר ולא מזכיר בהשגה אין כל פגס בכך כי מנהל מחלקת הגביה הוא החתום על מכתב התשובה.
 - 7.4 לא נפל כלל פגס בתיווב העוררים.

8. יצוין גם כי המשיב הגיע בקשה לדחיתת העורך על הסוף (להלן: "הבקשה לדחיה"), מן הנימוקים המנוונים בסעיפים 7.1 ו-7.2 לעיל.

הדיונים שהתקיימו:

9. בתיק זה נתקיימו 2 דיונים. האחד נתקיים ביום 5.12.2016 והשני ביום 3.7.2017.

ועדת ערד לארכונת שlideה המועצה האזורית מטה יהודה

מوطב קטועה:

10. לאחר שהוגשו סיכומים על ידי הצדדים בתיק זה, נתמו 2 חברי ועדת חדשים ויורר הוועדה נותר בתפקידו כאשר תקופת כהונתו הוארכה לפחות 4 שנים נוספת.

11. במצב דברים זה, קובעת תקנה 11ד. (ב) לתקנות הרשות המקומיות (ערר על קביעת ארכונת כללית) (סדרי דין בועדת ערד), תש"ז-1977 (להלן: "תקנות" / "תקנות הערד") כדלקמן:

"התמנה חבר אחר למוטב הקיים, רשאי המותב להמשיך בדין מן השלב שלאיו הגיע המותב בהרכב הקודם, אם סבר, לאחר שנתן לבני הדין הזדמנות לטעון את טענותיהם, שלא יגרם עיות דין; החליט המותב להמשיך בדין, רשאי הוא לנוהג בראיות שגובה המותב בהרכב הקודם כאילו גבה אותן בעצמו או לחזר ולגבותן, כלו או מקצתו."

12. אשר על כן, ובטרם מתן ההחלטה בתיק זה, פנתה הוועדה לצדים על מנת לבדוק הסכמתם כי המותב הנוכחי ימשיך בתיק מן השלב שלאיו הגיע המותב החומר הקיים בתיק.

13. בהודעותיהם לועדה הסכימו הצדדים כי המותב הנוכחי ימשיך בתיק מן השלב שלאיו הגיע המותב בהרכב הקודם.

דין והכרעה:

14. בסעיף 2 לחוק הרשות המקומיות (ערר על קביעת ארכונת כללית), תש"ו-1976 (להלן: "חוק" / "חוק הערד"), תחת הכותרת "מנהל הארכונת" נקבע:

"המועצה תמנה אחד מעובדייה להיות מנהל הארכונת לעניין חוק זה."

15. תשובה של מנהל הארכונת מתחייבת לאור סעיף 4 (א) לחוק הערד אשר בו נקבע:

"מנהל הארכונת ישיב למשיג תוך שישים יום מיום קבלת ההשגה".

16. התוצאה/ההשלכה של אי מתן מענה להשגה על ידי מנהל הארכונת מוצאת את מקומה בסעיף 4 (ב) לחוק הערד שמסנקק:

"לא ישיב מנהל הארכונת תוך שישים يوم ייחשב הדבר כאילו החליט לקבל את ההשגה, זולת אס הארכונה ועדת הערד האמורה בסעיף 5, תוך תקופה זו, את מועד ועדת ערד לארכונת שlideה המועצה האזורית מטה יהודה בתובת: מרכז אורי הר טוב ד.ג. שמשון 99800 טל: 02-9958975 02-9958616 פקס:

ועדת ערד לארכונגה שלידת המועצה האזורית מטה יהודה

מתן התשובה, מטעמים מיוחדים שיירשו, ובלבד שתקופת ההארכה לא תעלה על שלושים יומס.

17. וכך נכתב בכרך השני בעמוד 1383 בספרם של המלומדים ד"ר הנריק רוסטוביץ, עו"ד ועו"ד משה וקנין, נורית לב ורונית כהן כספי, ארכונגה עירונית, המכון למחקר המיסוי המוניציפלי, הוצאה לאוריאן, תל אביב, התשס"ח-2007 (להלן: "הספר ארכונגה עירונית"):

"מנהל הארכונגה רשאי להיעזר בעובדי הרשות המקומית ולהתנייע בפרקלייט, אולם שיקול הדעת להחלטת בהשגה, הוא שלו בלבד. בתפקידו זה, אין מנהל הארכונגה כפוף להנחיית היועץ המשפטי של הרשות המקומית, ולא להנחיות ראש הרשות המקומית. המחוקק העניק את שיקול הדעת לו, ולא לאחרים, ומינוו נעשה בידי המועצה הנבחרת של הרשות המקומית ולא בידי ראש הרשות המקומית.

משמעות זה, על מנהל הארכונגה לחותם בחתימת ידו על כל החלטה בהשגה. מנהל הארכונגה אינו רשאי להאציל את סמכותו לכל אדם אחר ואיןו רשאי להאציל לאחר את הסמכות להביע על ההחלטה בהשגה חותמת גומי המוצבת בחתימת ידו. כל אלה, אינם החלטה בהשגה ובמקרים אלה, דיין ההשגה להתקבל, משום שמנהל הארכונגה לא חתום עליה בחתימת ידו."

18. לעניין תוצאה אי מתן מענה להשגה, קרי קבלות החשגה, תפנה הוועדה גם לפסקה אשר הפנתה ב"כ המלומדת של העוררים בסעיפים 14-15 לסיכומים מטעם.

19. ומכאן לעניינו.

20. בין הצדדים אין מחלוקת כי מר בני צברי אינו מוסמך כמנהל הארכונגה. כמו כן אין בין הצדדים מחלוקת כי מכתב התשובה אינו מהוות תשובה להשגה, כמשמעותו בחוק העדר.

21. יחד עם זאת טוען המשיב כי אין לראות בהשגה כחשגה כדין משום שהטענות המועלות בה אין מציאות בסמכות מנהל הארכונגה. במישרין, טוען המשיב כי אין הוועדה מוסמכת כלל לדון בטענות שהובילו בהשגה. לעניין זה, טוען המשיב כי ההשגה שהוגשה על ידי העוררים כללה טענה אחת ויחידה ולפיה החשוב שהוועדה עליהם אינו חוקי מחמת היותו רטרואקטיבי.

22. לעניין סמכותה של הוועדה לדון בחזב רטרואקטיבית קיימות מגמות שונות בפסקה.

עודת ערע לארכונגה שלידה המועצה האזורית מטה יהודה

23. ביחס לגישה המצמצמת המפרשת את סמכותה של הוועדה באופן מוגבל ניתן להפנות לבג"ץ 764/88 **דשנים** ו**וחומרים כימיים נ' עיריית קריית אטא**, פ"ד מו(1), 793, עמי 800-799 שם נפסק:

"מכאן שסמכותו של מנהל הארכונגה מצומצמת היא ומוגבלת לנושאים עובדיתיים, טכניים ברורים בלבד. שאלות עקרוניות יותר, כמו הكريיטריונים שנקבעו באופן הטלת הארכונגה, סבירות גובה הארכונגה ועוד', אין הוא רשאי להידרש. אם זה הדין בסמכותו של מנהל הארכונגה, מילא זהו גם הדין לגבי סמכותה של ועדת הערד והשופט המחויזי, שכן אלו מהוות ערכאות ערוור על החלטותיו של הנ"ל. מכאן שבנסיבות אלה יכול בעל דין לעתור בפניו ובנסיבותנו, כבית משפט גבוה לצדק, לדון בעניין ולהעניק סעד".

24. כמו כן ראו ע"א 4452/00 ט.ט. **טכנולוגיה מתתקדמת בע"מ נ' עירית טירת הכרמל**, נו(2), עמי 733.

25. מפסקי דין אלה אנו למדים שאין בסמכותה של הוועדה לדון בעניינים שאינם מנויים בסעיף 3 לחוק הערר, קרי אין בסמכותה של הוועדה לדון בטענה בדבר חיוב רטראקטיבי.

26. ואולם, מפסיקת אחרת, ניתן למצוא מוגמה הבאה להרחיב את סמכיותה של ועדת הערד. רע"א 2425/99 **עיריית נס ציונה נ' יוזם והשקעות בע"מ**, פ"ד נד(4), 481, עמי"נ (נ策ת) 107/02 **ריבוע בחול נ' מנהלת הארכונגה בעיריית עפולת**, תק-מח 2003(2), 7189, עמי"מ 1284/03 **מקורות חברת המים בע"מ נ' מנהל הארכונגה במועצה האזורית מנשה**, פדאור 04 (19), 540.

27. וכן נפסק בעת"מ (ת"א) 1601/04 **מפעלי תחנות בע"מ נ' מנהל הארכונגה**, פדאור 05 (5), 740, עמודים 5-6:

ההשגה על היקף השטחים המחייבים בארכונגה הינה חלק בלתי נפרד אם כן, מיתר השאלות ה"משפטיות" לכארה שמעלות העותירות. בכתב העתירה מציניות העותירות, כי אחת מטענותיהן כלפי החיוב רטראקטיבי מבוססת גם על עובדת קיומו של הסכם בין הצדדים - שאלת עובדיות נספהת הדורשת בוחינתן של הריאות ובירור העובדות. גם מסיבה זו אני סבורה כי לא ניתן לדון בשאלת סמכותה של המשיבה להטיל ארכונגה רטראקטיבית במנזוק מהשאלות העובדיות הנוספות העולות. עירובן של הסוגיות האחת בשניה, כמו גם השאייפה להרחיב את סמכויות ועדות הערד מחייבים את העותירות לפעול על פי הליבי ההשגה והערר הקבועים בחוק, גם אם על מנתobar את הסוגיות העובדיות העומדות בבסיס התנגדויותיו, קודם שייפנה לבית המשפט לעניינים מנהליים".

28. דברים דומים כתוב כבוד השופט גלעדי בבש"א 4964/02 **המועצה האזורית חבל איילות נ' חברת החשמל לישראל בע"מ**, (פורסם בנבו):

עודת ערע לארכונגה שליד המועצה האזורית מטה יהודה כתובת: מרכז אזרוי תל טוב ד.ג. שמשון 99800
טל: 02-9958975 פקס: 02-9958616

ועדת ערד לארכונגה שלידיה המועצה האזורית מטה יהודה

"העובדת שמצוירים לטענה עיקרית בדבר סיוג מוטעה של הנכס, טענות נוספות, שייתכן ואין לו עדות העරר סמכות לדון בהן, איננה פוטרת את העותרת מהצורך להגיש ערד לוועדת העיר".

29. ואולם, בעניינו, אין כלל צורך לדון בטענת סמכותה של הוועד לידיו בחיוב רטרואקטיבי-כנו או לאו, שכן במסגרת ההשגה עצמה, וכפי שנטען בהליך זה על ידי העוררים, העלו העוררים במסגרת ההשגה שהגישו טענות אשר נמצאות באופן ברור בסמכותה של הוועדה וכן כתבו בסעיף 1 להשגה:

"הצימרים לא היו ראויים לשימוש משך תקופה ארוכה".

ועוד בסעיף 3 (בין שאר הדברים שנכתבו שם):

"ניתן היה לבחון לאשרו את מצבם הפיזי של הצימרים בזמן אמת"

ועוד בסעיף 4:

"ביקשתי העתקי הצילומים ממאי 2012 על פייה מבסיסת הדרישת הרטרואקטיבית"

30. ובנוסף, ראו גם טענות העוררים בסעיף 6 לsicomim, בסעיף 4 לתשובה לsicomi המשיב וכן בעמ' 5 לפROTOKOL מיום 3.7.2017.

31. הנה אם כן, טענות אלה של העוררים, נופלות באופן ברור בסמכותו של מנהל הארכונגה (וכפועל יוצא גם של הוועדה) בסעיף 3 (א) (2) לחוק העיר ביחס לשימוש בצימרים. וכך קובע סעיף 3 (א) (2) לחוק העיר:

"3 (א) מי שחייב בתשלום ארונגה כללית רשי תוק תשעים ימים מיום קבלת הודעה התשלום להציג עלייה לפני מנהל הארכונגה על יסוז טענה מטענות אלה:

(2) נפלה בהזעת התשלום שימושים שימושיים עלייה טעונה בעיוו סוג הנכס גדו או השימוש בו."

32. ברור הוא כי כאשר העוררים כתובים כי הצימרים לא היו ראויים לשימוש, קיימת בפיהם טענה ביחס לשימוש בצימרים.

עודת ערד לארכונה שלידיה המועצה האזורית מטה יהודה

33. בנסיבות אלה, כאמור, טענותיהם של העוררים בהשלט נופלות תחת סמכותה של הוועדה בעניין זה וטענה המשיב כאשר קבע במסגרת כתבי טענתם לפיהן טענת העוררים בהשגה הינה אך ורק ביחס לחייב רטראקטיבי (סעיף 8 לבקשת הדחיה, סעיפים 5, 22-27 לסבירומי המשיב).

34. אשר על כן, מן האמור עד כה עולה כי מנהל הארכונה כלל לא השיב להשגה ומשכך ובהतאם להוראות הדין, כפי שפורטו לעיל, התשגה נתקבלה.

35. במישרין דוחה הוועדה את טענת המשיב לפיה מאחר ואין מדובר בהשגה כדי אין כל פגס בכך כי מנהל מחלקת הגביה, מר בני צברי הוא החתום על מכתב התשובה. כאמור, מדובר בהשגה אשר עוסקת בין היתר בעניין המציגו בסמכותו של מנהל הארכונה ולפיכך היה על מנהל הארכונה להשיב לה (לענין השאלה בדבר חובתו של מנהל הארכונה ליתן תשובה להשגה אף אם לא הוגשה כדברי ואף אם לשיקפטו לא הוגשנו כדי ראו ה"פ 864/80 תל אביב הילטון בע"מ נ' עיריית תל אביב, ארכונה עירונית פסקי דין, המכון לחקר המיסוי המוניציפלי, כרך א', עמ' 242 וכן עמ"נ 111/05 המקום של ש. שמחה בע"מ נ' מנהל הארכונה עיריית תל אביב עיריית תל אביב. בר"מ 9179/05 המקום של ש. שמחה בע"מ נ' מנהל הארכונה עיריית תל אביב).

טענת אייחור בהגשת ההשגה:

36. כאמור, בהתאם לסעיף 3 לחוק הערד מי שחייב בתשלום ארכונה כללית רשיית תוקן תשעים יום מיום קבלת הודעת התשלום להשיג עליה.

37. ברגיל, בכל הנוגע למסירת הודעות מטעם הרשות המקומית חלים סעיפים 344 ו- 345 לפקודת הערים (נוסח חדש) (להלן: "הפקודה") אשר לשون:

344. בלי לפגוע בהוראות הפקודה או של כל חוק עזר שהותקן לפיה, כל אימת שלפי הפקודה יש רשות או חובה ליתן לאדם הודעה או כל ידיעה אחרת, יראו אותה כנתונה לו כראוי, אם ניתנה באחת הדרכים האלה:

- (1) נסירה לאותו אדם, או במקום מגוריו הרגיל או היזוע לאחוריונה לאחד מבני משפחתו המבוגרים, או למי שעבוד עם משפחתו או מועסק על יديו;
- (2) הוונחה במקום מגוריו של אותו אדם או במקום עסקו, הרגילים או היזועים לאחוריונה;
- (3) נשלחה בדואר במכtab רשות ומשולט מראש לפי מען אותו אדם במקום מגוריו או במקומות עסקו, הרגילים או היזועים לאחוריונה;
- (4) הודבקה במקום בולט בחצריהם שאליהן מתיחסת ההודעה.

עדות ערך לארכונת שlideה המועצה האזורית מטה יהודה

345. מקום שבפקודת או לפיה יש רשות או חובה ליתן הודעה או ידיעה אחרת לבעל או למחזיק של חצרים פלוניים, יראו את המعن כערוך כראוי אם יש בו התואר "הבעל" או "המחזיק" של אותן חצרים, ואין צורך בשם או תיאור נוסף.

38. הוראות אלה למעשה מעבירות לכתפי הנישום את נטל השכנוע כי לא קיבל את הודעה זו זאת כבל והרשות מוכיחה שלשלחה את הודעה, בדרכים המנווית בסעיפים 344 ו-345 לפוקודה.

39. עוד בפקודת, קיימת הוראה ספציפית ביחס להמצאות הודעה בדבר חיוב בארנונה בסעיף 306 אשר בו נחקק:

אם סכום המגיע לחשבון ארנונה שהוטלה לפי הוראות הפקודה לא שלט, תוך חמישה עשר ימים מיום שחיל פרעונו, תומצא לחיב בתשלומו הודעה בכתב, בה יידרש לשלם את המגיע תוך חמישה עשר ימים לאחר שהומצאה הודעה.

40. בהקשר זה נפסק במסגרת ת"א 177/92 **עיריית תל אביב-יפו נ' בוקשנבוים** ואח' נפסק כי מניין 90 הימים להגשת ההשגה מתחילה ביום קבלת הודעה התשלום לפי סעיף 306 לפוקודה.

41. כל זאת נחקק ובעניינו, לא הוצאה בפני הודעה כל ראייה אובייקטיבית ביחס לשלוח הודעה השומה לעוררים.

42. בהערת אגב ייאמר, כי זו לא הפעם הראשונה שבה חסר זה (ראייה ביחס לשלוח הודעה השומה) קיים בתיקי המשיב וכפי שהעירה הודעה בעבר למשיב, על המשיב להציג מועד מועד באישור בדבר משולח/המצאת הודעה התשלום, וזאת בעיקר כאשר בפיו טענת אייחור של הצד שכגד.

43. במסגרת כתבי טענותיו, נשען המשיב למעשה על טענת העוררים לפיהם קיבלו הודעה תשלום שוטפת דו חודשית בגין הודשים 11-12/2015 ביום 3.1.2016 (סעיף 18 לסיומי המשיב תוך הפניה למכתב העוררים מיום 25.2.2016-נספח 3 לבקשת הדחיה).

44. ואולם עיוון בטענות העוררים מגלת כי העוררים אינם טוענים כי קיבלו את הודעה התשלום ביום 3.1.2016 וכן נכתב על ידי ב"כ במכtabה מיום 24.1.2016 (נספח 1 לבקשת הדחיה):

"בשיכתנו מיום 22.1.2016 עלה כי מרשיי קיבלו לראשונה בראשית חדש ינואר 2016 חיוב בארנונה...עבור תקופה 11-12/2015"

ובמכtabה מיום 25.2.2016 (נספח 3 לבקשת הדחיה):

עדות ערך לארכונת שlideה המועצה האזורית מטה יהודה כתובות: מרכז אזרחי הר טוב ד.ג. שמשון 99800
טל: 02-9958975 02-9958616

וועדת ערד לארכונגה שלידה המועצה האזורית מטה יהודה

למרשי הופקה המועצה על חיוב תקופתי ראשונה לחודשים 11-12/2015 שהתקבלה ביום
3.1.2016, בחולף הזמן לתשולם הנקוב בהודעה...

ובהמשך: "שני המכתבים יחד התקבלו אצל מרשי בתאריך 10.1.2016."

45. הנה אם כן, מגרסת העוררים עולה תמונה לא ברורה ביחס לקבלת הודעה התשלום לחודשים 11/12-2015, כאשר פעמיים טוענים העוררים כי קיבלו לידם את ההודעה ביום 3.1.2016 ופעמיים טוענים שקיבלו את ההודעה הניל ביום 10.1.2016. ביחס להודעת התשלום לשנים עברו (2015-2012) עולה כי קיבלו את ההודעה ביום 10.1.2016.

46. בנסיבות אלה, מצאו לנכון לקבוע כי נתקיים אייחור בהגשת ההשגה אך ורק ביחס לחודשים 11-12/2015 וכי ההשגה הוגשה במועד ביחס לשנים 2012, 2013, 2014 עד לחודש 11/2015.

47. לסימן, וביחס לטענת המשיב לפיה לא נפל כל פגס בחיוב העוררים, קובעת הוועדה כי ככל והיה המשיב חוץ בבירור ביחס לעניין זה, הרי שהוא עליו להגיש תשובה להשגה כדין.

48. משלא הגיש המשיב תשובה להשגה, כמתחיכב, הרי שאין לו אלא להלין על עצמו.

סוף דבר:

49. הוחלט לקבל את העරר, בהתאם ובכפוף לאמור בסעיף 46 להחלטה זו.

50. נוכח ההחלטה אליה הגיעו החלטנו לחייב את המשיב לשלם לעוררים הוצאות בסך של 5,000 נס.

51. החלטה זו נתונה לעראור לפני בית המשפט לעניינים מינהליים שבאזור שיפוטו מצוי מקום מושבה של הוועדה, בתוך 45 ימים ממועד המצאת ההחלטה לצדדים.

אשר אלשיך
חבר הוועדה

ארז ציציקס, עוני
יועיר הוועדה

יוסף ברהומא
חבר הוועדה